

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL CONFERENCE**

**НАУКА, ОСВІТА, ТЕХНОЛОГІЇ І СУСПІЛЬСТВО:
СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ**

**SCIENCE, EDUCATION, TECHNOLOGY AND SOCIETY:
GLOBAL TRENDS AND REGIONAL ASPECT**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 1
Part 1**

**11 січня 2023 р.
January 11, 2023**

**м. Рівне, Україна
Rivne, Ukraine**

- проводити з дитиною різноманітні інтелектуальні вікторини, а особливо в колі сім'ї;
- грати з дошкільником в інтелектуальні ігри (лабіринти, конструктори, кубики, мозаїки, ЛЕГО), читати пізнавальні книжки;
- задавати запитання математичного змісту під час спостережень, прогулянок та бесід;
- проводити з дитиною елементарні дослідження з речовинами та матеріалами, при цьому намагатися, щоб дитина коментувала процес і доходила до спільного аналізу.

На підставі всього вище сказаного, можна дійти висновку, що проблема формування пізнавальної активності у дітей є однією з найактуальніших у дошкільній освіті і розглядається з точки зору віку дітей, їх залучення до різних видів діяльності та індивідуальних здібностей. У науковій літературі пізнавальну діяльність трактують як обумовлену життєвими або пізнавальними потребами людини. Також важливу роль у розвитку дослідницької компетентності є мотиви та прагнення та пізнавальний інтерес, який є своєрідним стимулом для особистості до пізнання навколишнього середовища та себе. Адже саме навколишній світ допомагає формувати уявлення і знання дитини.

Список літератури

1. Базовий компонент дошкільної освіти. Нова редакція та поради для організації освітнього процесу. URL: <https://ezavdnz.mcfr.ua/book?bid=37876>.
2. Голуб Н. П., Голуб В. М. Формування дослідницьких умінь у фахівців дошкільної та початкової освіти. *Молодий вчений*. 2019. № 5 (69.2). С. 174–177.
3. Козубовська І., Товканець О. Розвиток дослідницької активності дітей старшого дошкільного віку. Global science center LP. *Norwegian journal of development of the international science*. 2021. № 64. С. 43–46.

УДК 37.013.42(73)

Козубовська І. В.

д. пед. н., професор, завідувач кафедри загальної педагогіки та педагогіки вищої школи,
ДВНЗ «Ужгородський національний університет»,

Булеза Б. Я.
аспірант

ПОКАРАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФІЛАКТИКИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ НЕПОВНОЛІТНІХ

Проблема девіантної поведінки та її профілактики впродовж тривалого часу залишається однією з найбільш актуальних суспільних проблем. В Україні різні аспекти профілактичної роботи досліджуються вченими: О. Джужа, І. Ковчина, М. Костицький, В. Оржеховська, І. Парфанович, Т. Федорченко, М. Фіцула та ін. Термін «девіація» (від лат. *deviatio*) означає відхилення у поведінці. Особливо небезпечними є відхилення у поведінці неповнолітніх, оскільки без проведення відповідної профілактичної роботи вони можуть сприяти вчиненню правопорушень і злочинів неповнолітніми.

В рамках профілактичних заходів розглядають первинну, вторинну і третинну профілактику. Первинна профілактика спрямована на створення і розвиток умов, які сприяють збереженню здоров'я і життя дітей, а також на попередження негативного

впливу факторів соціального і природного середовища. Завданням вторинної профілактики є раннє виявлення негативних змін у поведінці дитини (іноді навіть не самих змін, а їх найперших симптомів), що дає можливість вжити відповідні заходи і попередити їх подальший розвиток. Третинна (або цілеспрямована) профілактика передбачає проведення відповідної колекційної і реабілітаційної роботи з тими неповнолітніми, у моральному розвитку і поведінці яких вже проявляються суттєві відхилення, що дозволяє попередити подальшу соціальну деформацію особистості, вчинення злочинних дій.

Третинна профілактика передбачає, крім інших заходів, застосування покарань [1 – 3].

Історичний екскурс свідчить про наявність значної кількості концепцій покарання. Так, згідно з даними наукових досліджень, в кінці минулого століття нараховувалось понад 20 філософських систем покарання і понад 100 юридичних концепцій, присвячених цілям покарання. Відзначимо, що їх кількість продовжує зростати. На сьогоднішній популярними продовжують залишатися 3 з них: концепція покарання як відплата; концепція покарання як попередження; концепція покарання як виправлення, перевиховання.

Головними представниками концепції покарання як відплати були філософи І. Кант, Ф. Бредлі.

В основу концепції відплати покладено два принципи : перший з них полягав у визнанні вини елементом, без якого покарання втрачає будь-який смисл і значення. Другий принцип передбачав відповідність призначення певного виду покарання вчиненому злочину. Очевидною позитивною ознакою цієї концепції покарання є те, що вона передбачала використання покарання, яке відповідало б конкретному злочину. Основним недоліком цієї концепції можна вважати те, що вона не дає достатньо чітких рекомендацій щодо відповідності чи еквівалентності покарання вчиненому злочину, а також щодо того, як порівнювати між собою різні (іноді досить схожі між собою) злочини. Ця концепція також не враховує належним чином наслідки злочину та деякі важливі чинники, що перебувають поза прямими зв'язками між покаранням і злочином (наприклад, вікові особливості неповнолітніх).

Концепція покарання як попередження була обґрунтована такими відомими вченими як Дж. Локк, Ч. Беккарія. Ця концепція була більш гуманною, ніж концепція відплати. Поступово вона стала домінуючою і знайшла підтримку серед учених багатьох західних країн. Незважаючи на певну привабливість цієї концепції, вона теж не позбавлена недоліків, які, перш за все, проявляються у відсутності тісного зв'язку між виною і покаранням. Це зумовлює небезпідставність звинувачень в існуванні потенційних можливостей щодо випадкового покарання. Певні розбіжності проявляються серед прихильників цієї концепції у визначенні самих понять злочинності і кари.

Цікавою є концепція покарання як виправлення чи перевиховання. Витоки цієї концепції можна знайти в працях відомого філософа-мислителя епохи античності Платона. Він вважав злочинців морально хворими людьми, а головне завдання правосуддя вбачав у лікуванні їх душ. Фундаментом його концепції стали 3 постулати : схильність до вчинення хибних дій є душевною хворобою, що поступово руйнує особистість; покарання за злочин слід розглядати як моральні ліки, які не дуже смачні, але корисні; для злочинців держава повинна бути лікарем, який сприяє їх видужанню.

Платон цілком слушно відзначав, що ніяке покарання законом не призначається заради того, щоб завдати шкоди, а для того, щоб зробити хворого здоровим, кращим, ніж він був до покарання.

Безперечно, розглянуті концепції покарання у так званому «чистому вигляді» на сьогоднішній день практично не зустрічаються. Вони більш вдосконалені, модифіковані, комбіновані. Проте вони все ж в значній мірі сприяють кращому розумінню соціальних, правових і кримінологічних витоків сучасних концепцій покарання та їх реалізації у кримінальній політиці держав, їх законодавстві.

Список літератури

1. Cavadino P., Gibson B. Bail: The Law, Best Practice and the Debate. Winchester: Waterside Press, 2003. 211p.
2. Crawford A. Crime Prevention and Community Safety. London: Longman, 2008. 307 p.
3. Іванов Ю.Ф., Джужа О.М.. Кримінологія : [навчальний посібник] К.: Видавництво ПАЛИВОДА А.В., 2006. 264с.

УДК 37.014

Милян Ж. І.

викладач кафедри загальної педагогіки
та педагогіки вищої школи,

ДВНЗ «Ужгородський національний університет»

ПИТАННЯ ІНКЛЮЗІЇ В БРИТАНСЬКІЙ ПОЧАТКОВІЙ ОСВІТІ

Реформування системи освіти України, в тому числі й початкової, актуалізує необхідність вивчення зарубіжного досвіду з метою впровадження прогресивних ідей у вітчизняний освітній простір і уникнення можливих помилок. Цікавим в цьому плані, на нашу думку, є досвід Великої Британії.

Початкова освіта у Великій Британії охоплює три вікових діапазони: дошкільне навчання (nursery school) – до 5 років, перший ступінь початкової школи (infant school – Key Stage 1) – з 5 до 7/8 років і другий ступінь початкової школи (junior school – Key Stage 2) – до 11/12 років. Однак в Шотландії і Північній Ірландії немає поділу на перший і другий ступінь початкової освіти.

До переліку головних завдань початкової освіти Великобританії входять освоєння базової грамотності та рахунку усіма учнями, а також оволодіння знаннями в галузі природознавства, математики та інших предметів. В Англії та Північній Ірландії діти пишуть тести з цих предметів наприкінці першого (Key Stage 1) і другого ступеня початкової освіти (Key Stage 2), а в Уельсі після проходження Базового ступеня (Foundation Stage) і другого ступеня початкової освіти (Key Stage 2) відповідно. В Англії, Уельсі та Північній Ірландії 3-й Ключовий ступінь (Key Stage 3) є першим етапом середньої освіти, яку отримують діти у віці від 11 до 14 років. 4-й Ключовий ступінь (Key Stage 4) – останній етап обов'язкової освіти підлітків з 14 до 16 років.

У 2015 році британський міністр шкільної освіти Нік Гібб (Schools Minister Nick Gibb) на Саміті реформи освіти (Education Reform Summit) визначив головну мету освітньої діяльності в країні, яка полягає у створенні безпечного середовища для освіти школярів, розвитку їх здібностей, а також в інтелектуальній і моральній підготовці молодих людей до дорослого життя, незалежно від їх расової і релігійної

**МІЖНАРОДНА НАУКОВО-ПРАКТИЧНА
КОНФЕРЕНЦІЯ
INTERNATIONAL SCIENTIFIC-PRACTICAL
CONFERENCE**

**НАУКА, ОСВІТА, ТЕХНОЛОГІЇ І
СУСПІЛЬСТВО: СВІТОВІ ТЕНДЕНЦІЇ ТА
РЕГІОНАЛЬНИЙ АСПЕКТ**

**SCIENCE, EDUCATION, TECHNOLOGY AND
SOCIETY: GLOBAL TRENDS AND
REGIONAL ASPECT**

**Збірник тез доповідей
Book of abstracts**

**Частина 1
Part 1**

**11 січня 2023 р.
January 11, 2023**

**м. Рівне, Україна
Rivne, Ukraine**

ЗМІСТ
CONTENTS

СЕКЦІЯ 1. ПЕДАГОГІЧНІ НАУКИ SECTION 1. PEDAGOGICAL SCIENCES	7
<i>Богдан Т. М., Куліш М. Ф.</i> ЕКОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ, ЯК ОДИН ІЗ ЗАСОБІВ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	7
<i>Вубльк V.</i> COMMON TRANSLATION TECHNIQUES	9
<i>Боярчук С. І.</i> ОРГАНІЗАЦІЙНО-МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИКЛАДАННЯ МЕТОДИКИ РОЗВИТКУ МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ДОШКІЛЬНОГО ВІКУ	10
<i>Вітвіцький В. О.</i> НАЦІОНАЛЬНА ІДЕНТИЧНІСТЬ ЗДОБУВАЧІВ ВИЩОЇ ПЕДАГОГІЧНОЇ ОСВІТИ У ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНОЇ ПІДГОТОВКИ	12
<i>Гуцол А. О.</i> СТРУКТУРНІ ЕЛЕМЕНТИ ПАТРІОТИЧНОЇ ВИХОВАНOSTІ УЧНІВ МОЛОДШОГО ПІДЛІТКОВОГО ВІКУ	13
<i>Димарь Т. С.</i> ОСОБИСТІСНО ОРІЄНТОВАНЕ НАВЧАННЯ ПРИ ПІДГОТОВЦІ ФАХОВИХ МОЛОДШИХ БАКАЛАВРІВ СПЕЦІАЛЬНОСТІ «МЕДСЕСТРИНСТВО» В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ	15
<i>Діра Н. О.</i> АСЕРТИВНІСТЬ ЯК СКЛАДОВА ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ МАЙБУТНІХ ПЕДАГОГІВ	17
<i>Жигора І. В.</i> СУЧАСНІ ПІДХОДИ ФОРМУВАННЯ МОВЛЕННЄВОЇ КУЛЬТУРИ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ	19
<i>Ільніцька Т. С.</i> ПОЕТАПНЕ ФОРМУВАННЯ ГОТОВНОСТІ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В МАЙБУТНІХ МЕДИЧНИХ СЕСТЕР	21
<i>Зайченко Н. І.</i> КОМПАРАТИВНО-ПЕДАГОГІЧНІ ПОШУКИ ЛОРЕНСО ЛУЗУРІАГІ В 1920-Х РОКАХ	23
<i>Король Г. С.</i> ФОРМУВАННЯ ДОСЛІДНИЦЬКОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ДОШКІЛЬНИКІВ В ІГРОВІЙ ДІЯЛЬНОСТІ	26

Козубовська І. В., Булеза Б. Я. ПОКАРАННЯ В СИСТЕМІ ПРОФІЛАКТИКИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ НЕПОВНОЛІТНІХ	27
Милян Ж. І. ПИТАННЯ ІНКЛЮЗІЇ В БРИТАНСЬКІЙ ПОЧАТКОВІЙ ОСВІТІ	29
Кирста Н. Р. УПРАВЛІННЯ СУЧАСНИМИ ЗДО УКРАЇНИ В УМОВАХ СОЦІОКУЛЬТУРНИХ ТРАНСФОРМАЦІЙ	31
Левчук І. П. ЗАСТОСУВАННЯ ТРЕНІНГОВИХ МЕТОДИК У ВИКЛАДАННІ «ВСТУПУ ДО СЛОВ'ЯНСЬКОЇ ФІЛОЛОГІЇ».....	33
Лейко С. В. ВИКОРИСТАННЯ КОМПЕТЕНТІСНОГО ПІДХОДУ У ПРОЦЕСІ ВИВЧЕННЯ ВИЩОЇ МАТЕМАТИКИ.....	35
Макухіна С. В. РОЗВИТОК НАУКОВОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПЕДАГОГІЧНИХ ПРАЦІВНИКІВ ..	37
Озарчук І. В. СПЕЦИФІКА ФОРМУВАННЯ ІНШОМОВНОЇ КОМУНІКАТИВНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ У ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ.....	38
Павлюк В. І. ПІДГОТОВКА СТУДЕНТІВ ДОШКІЛЬНИХ СПЕЦІАЛЬНОСТЕЙ ДО ВИКЛАДАННЯ АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ ПІД ЧАС ПРОХОДЖЕННЯ ВИРОБНИЧОЇ ПРАКТИКИ.....	40
Риженко М. В., Анісенко О. В. ВИКОРИСТАННЯ НОВИХ ТЕХНОЛОГІЙ НА ЗАНЯТТЯХ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ.....	41
Свідуневич Ю. К., Кофан І. М. ВПЛИВ ОСВІТНІХ ВЕБ-КВЕСТІВ НА РОЗВИТОК ІНТЕРЕСУ ДО БІОЛОГІЇ У ШКОЛЯРІВ.....	43
Ниженник Т. О., Городнича С. В. МОЖЛИВОСТІ СУЧАСНОГО МЕДІАПРОСТОРУ У ФОРМУВАННІ СОЦІАЛЬНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ В СТАРШОМУ ДОШКІЛЬНОМУ ВІЦІ....	45
Ревенко Г. О., Литвин К. Ю. ДОСВІД ДИСТАНЦІЙНОГО ВИКЛАДАННЯ НА КАФЕДРІ ІНФЕКЦІЙНИХ ХВОРОБ: ПЕРЕВАГИ ТА НЕДОЛІК	47
Сорочан М. П. ВИКОРИСТАННЯ КЕЙС-ТЕХНОЛОГІЇ У КОНТЕКСТІ ПІДГОТОВКИ МАЙБУТНІХ ВИХОВАТЕЛІВ ДО ПРОФЕСІЙНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ В УМОВАХ ІНКЛЮЗИВНОГО НАВЧАННЯ В ЗАКЛАДАХ ДОШКІЛЬНОЇ ОСВІТИ.....	49

<i>Сокол Т. Г., Шука Г. П.</i> ПРОБЛЕМИ СТВОРЕННЯ ПІДРУЧНИКІВ НОВОГО ПОКОЛІННЯ У СУЧАСНІЙ ПЕДАГОГІЧНІЙ НАУЦІ	50
<i>Тарапака Н. В., Мартін А. М.</i> В. О. СУХОМЛИНСЬКИЙ ПРО РОЛЬ ПЕДАГОГА У ФОРМУВАННІ ЕМОЦІЙНО-ЕСТЕТИЧНОГО СПРИЙМАННЯ ДІТЬМИ НАВКОЛИШНЬОГО СВІТУ	52
<i>Яцура М. М.</i> ОСНОВИ МОДЕЛЮВАННЯ ПРОФЕСІЙНОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ МЕНЕДЖЕРІВ ІЗ УРАХУВАННЯМ ПОТЕНЦІАЛУ АКМЕОЛОГІЧНОГО ПІДХОДУ	54
СЕКЦІЯ 2. ЮРИДИЧНІ НАУКИ SECTION 2. LEGAL SCIENCES	56
<i>Гукалов М. О.</i> ФЕНОМЕН НЕВИЗНАНИХ ДЕРЖАВ: КОЛІЗІЯ ПРИНЦИПІВ	56
<i>Охримович Е. О.</i> ПРИНЦИП РАЦІОНАЛЬНОГО (ЕФЕКТИВНОГО) ВИКОРИСТАННЯ РЕСУРСІВ У КРИМІНАЛЬНІЙ ЮСТИЦІЇ УКРАЇНИ	58
СЕКЦІЯ 3. СОЦІОЛОГІЧНІ НАУКИ SECTION 3. SOCIOLOGICAL SCIENCES	61
<i>Барган С. С.</i> ПСИХОЛОГІЧНІ АСПЕКТИ ПОБУДОВИ АНТИКРИЗОВОГО УПРАВЛІННЯ	61
СЕКЦІЯ 4. СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКІ НАУКИ SECTION 4. AGRICULTURAL SCIENCES	63
<i>Гончарова О. В.</i> ГАРМОНІЗАЦІЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ КЕЙСІВ В АКВАКУЛЬТУРІ В КОНТЕКСТІ «BIEN-ÊTRE» / «ANIMAL WELFARE»	63
<i>Глоба О. В., Трофименко П. І.</i> ЗАСТОСУВАННЯ СПЕКТРАЛЬНИХ ІНДЕКСІВ ПІД ЧАС ЯКІСНОЇ ОЦІНКИ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКИХ УГІДЬ	65
<i>Диня В. І., Яциків М. М.</i> АГРОТЕХНІЧНІ ВИМОГИ ДО МАШИН ДЛЯ ЗБИРАННЯ ЗЕРНОВИХ КУЛЬТУР ПРИ МЕХАНІЧНИХ ВТРАТАХ	68
<i>Фурман В. М., Мороз О. С., Люсак А. В.</i> ВИКОРИСТАННЯ ВІДХОДІВ ВИРОБНИЦТВА М'ЯСО-КІСТКОВОГО БОРОШНА В ЯКОСТІ ДОБРІВ	70